

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 188/18
U Luxembourggu 6. prosinca 2018.

Presuda u predmetu C-675/17
Ministero della Salute/Hannes Preindl

Dokaze o formalnoj osposobljenosti stečene u okviru djelomično istodobnih studija treba automatski priznati u svim državama članicama ako su ispunjeni minimalni uvjeti osposobljavanja određeni pravom Unije

Država članica u kojoj je izdan dokaz o formalnoj osposobljenosti treba osigurati da su ti uvjeti ispunjeni

Ministero della Salute (Ministarstvo zdravstva, Italija, u daljnjem tekstu: ministarstvo) 2013. prihvatilo je zahtjev Hannesa Preindla, talijanskog državljanina, za priznanje dokaza o formalnoj osposobljenosti „Doktor der Zahnheilkunde” radi obavljanja profesije doktora dentalne medicine u Italiji. Taj dokaz o formalnoj osposobljenosti izdalo mu je Medicinsko sveučilište u Innsbrucku (Austrija).

Radi obavljanja u Italiji i profesije „liječnika”, H. Preindl podnio je 2014. zahtjev ministarstvu za priznavanje dokaza o formalnoj osposobljenosti „Doktor der Gesamten Heilkunde”, koji mu je također izdalo Medicinsko sveučilište u Innsbrucku.

Ministarstvo je odbilo priznati potonji dokaz o formalnoj osposobljenosti s obrazloženjem da Direktiva 2005/36 o priznavanju stručnih kvalifikacija¹ ne predviđa mogućnost da osoba istodobno završi dva osposobljavanja. Naime, mnogi ispiti koje je H. Preindl položio uzeti su istodobno u obzir radi izdavanja i dokaza o formalnoj osposobljenosti za doktora dentalne medicine i onoga za liječnika. Međutim, istodobno upisivanje dvaju studija za osposobljavanje, iako dopušteno prema austrijskom pravu, izrijeком je zabranjeno talijanskim pravom, koje predviđa obvezu osposobljavanja u punoj nastavnoj satnici.

Nakon tog odbijanja, H. Preindl pokrenuo je postupak pred talijanskim upravnim sudovima. U tom kontekstu Consiglio di Stato (Državno vijeće, Italija) pita Sud obvezuje li Direktiva državu članicu čije zakonodavstvo predviđa obvezu osposobljavanja u punoj nastavnoj satnici i zabranu istodobnog upisivanja dvaju osposobljavanja da automatski prizna dokaze o formalnoj osposobljenosti izdane u drugoj državi članici nakon završetka djelomično istodobnih osposobljavanja. Consiglio di Stato (Državno vijeće) također pita Sud može li, kada je dokaz o formalnoj osposobljenosti izdan nakon završetka izvanrednog osposobljavanja, država članica domaćin (u ovom slučaju Italija) provjeriti je li ispunjen uvjet u skladu s kojim sveukupno trajanje, razina i kvaliteta izvanrednog osposobljavanja ne smiju biti manji od redovnog osposobljavanja u punoj nastavnoj satnici.

Svojom današnjom presudom Sud prije svega navodi da, kada je riječ, među ostalim, o profesijama liječnika i doktora dentalne medicine, Direktiva predviđa **sustav automatskog priznavanja dokaza o formalnoj osposobljenosti**, koji se temelji na minimalnim uvjetima osposobljavanja određenima zajedničkim dogovorom država članica.

Sud nadalje navodi, kao prvo, da Direktiva **dopušta državama članicama odobravanje izvanrednog osposobljavanja**, pod uvjetom da sveukupno trajanje, razina i kvaliteta takvog

¹ Direktiva 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija (SL 2005., L 255, str. 22.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 125. i ispravak SL 2014., L 305, str. 115.)

osposobljavanja nisu manji od redovnog osposobljavanja u punoj nastavnoj satnici, i, kao drugo, da **joj se ne protivi to da države članice dopuste istodobni upis na više osposobljavanja.**

Stoga država članica čije zakonodavstvo predviđa obvezu osposobljavanja u punoj nastavnoj satnici i zabranu istodobnog upisivanja dvaju osposobljavanja **mora automatski priznati dokaze o formalnoj osposobljenosti** navedene u toj direktivi i izdane u drugoj državi članici, **čak i kad je zainteresirana osoba pohađala izvanredno osposobljavanje ili više istodobnih studija ili studija koji traju u razdobljima koja se djelomično preklapaju**, ako su ispunjeni zahtjevi vezani uz osposobljavanje propisani tom direktivom.

Sud naglašava da je na **matičnoj državi članici** (u ovom slučaju Austriji), **a ne na državi članici domaćinu, da osigura to da sveukupno trajanje, razina i kvaliteta izvanrednog osposobljavanja nisu manji od redovnog osposobljavanja u punoj nastavnoj satnici i, općenito, da se potpuno poštuju svi zahtjevi iz Direktive 2005/36.** Naime, sustav automatskog i bezuvjetnog priznavanja dokaza o formalnoj osposobljenosti poput onoga iz Direktive 2005/36 bio bi znatno ugrožen ako bi se državama članicama dopustilo da prema vlastitom nahođenju dovode u pitanje osnovanost odluke nadležnog tijela druge države članice o izdavanju tih dokaza o formalnoj osposobljenosti.

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da u okviru postupka koji se pred njima vodi upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Corina Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Snimke s objave presude nalaze se na „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106